

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Högsta domstolen (Szwecja) w dniu 20 września 2010 r. — Bonnier Audio AB, Earbooks AB, Norstedts Förlagsgrupp AB, Piratförlaget Aktiebolag, Storyside AB przeciwko Perfect Communication Sweden AB

(Sprawa C-461/10)

(2010/C 317/42)

Język postępowania: szwedzki

Sąd krajowy

Högsta domstolen (sąd najwyższy Szwecji)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona powodowa: Bonnier Audio AB, Earbooks AB, Norstedts Förlagsgrupp AB, Piratförlaget Aktiebolag, Storyside AB

Strona pozwana: Perfect Communication Sweden AB

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy dyrektywa 2006/24/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 marca 2006 r. w sprawie zatrzymywania generowanych lub przetwarzanych danych w związku ze świadczeniem ogólnie dostępnych usług łączności elektronicznej lub udostępnianiem publicznych sieci łączności oraz zmieniająca dyrektywę 2002/58/WE⁽¹⁾, a w szczególności jej art. 3, 4, 5 i 11 wykluczają stosowanie przepisu krajowego, opartego o art. 8 dyrektywy 2004/48/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie egzekwowania praw własności intelektualnej⁽²⁾, na mocy którego w postępowaniu cywilnym można, w celu zidentyfikowania określonego abonenta, nakazać dostawcy usług internetowych ujawnienie uprawnionemu z prawa autorskiego albo jego przedstawicielowi [Or. 10] informacji o abonencie, któremu dostawca usług internetowych udostępnił określony adres IP, przy użyciu którego miało zostać popełnione naruszenie? Pytanie niniejsze oparte jest o założenie, że powód uprawdopodobnił naruszenie konkretnego prawa autorskiego, a wydanie nakazu byłoby proporcjonalne.
- 2) Czy okoliczność, że pomimo upływu wyznaczonego terminu państwo członkowskie nie wdrożyło dyrektywy 2006/24 ma wpływ na brzmienie odpowiedzi na pytanie pierwsze?

Odwołanie od wyroku Sądu (piąta izba) wydanego w dniu 8 lipca 2010 r. w sprawie T-331/06, Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE przeciwko Europejskiej Agencji Środowiska (EEA), wniesione w dniu 24 września 2010 r. przez Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE

(Sprawa C-462/10 P)

(2010/C 317/43)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (przedstawiciel: N. Korogiannakis, Δικηγόρος)

Dруга strona postępowania: Europejska Agencja Środowiska (EEA)

Żądania wnoszącego odwołanie

- Uchylenie wyroku Sądu
- Stwierdzenie nieważności decyzji EEA o odrzuceniu oferty wnoszącej odwołanie i przyznaniu zamówienia innemu oferentowi
- Obciążenie EEA kosztami postępowania poniesionymi przez wnoszącą odwołanie w związku ze skargą w sprawie T-331/06 i w związku z odwołaniem, nawet jeśli odwołanie zostanie oddalone

Zarzuty i główne argumenty

- 1) Wnosząca odwołanie podnosi, że Sąd naruszył prawo dokonując błędnej wykładni lub nie stosując art. 97 rozporządzenia finansowego⁽¹⁾ i art. 138 przepisów wykonawczych w związku z tym, że ogłoszenie podkryteriów przed złożeniem ofert jest istotne dla umożliwienia oferentom przedłożenia swych najlepszych ofert. Sąd błędnie odrzucił argument wnoszącej odwołanie dotyczący pomylenia kryteriów wyboru i udzielania na tej podstawie, że został on podniesiony po terminie. Wnosząca odwołanie twierdzi, że nawet, gdyby podejście Sądu było prawidłowe, Sąd ten dokonał błędnej interpretacji specyfikacji warunków zamówienia przy badaniu, czy użycie indywidualnych CV na etapie udzielania naruszyło specyfikację warunków zamówienia.
- 2) Ponadto, wnosząca odwołanie podnosi, iż nie można jej zarzucać, że sprawozdanie z oceny zostało sformułowane w taki sposób, by nie wskazać rozumowania komisji oceniającej, które doprowadziło do przyjętego przez nią wniosku.

⁽¹⁾ Dz.U. L 105, s. 24.

⁽²⁾ Dz.U. L 157, s. 45.

Jeśli EEA nie zastosowała dalszych wskaźników korygujących do podkryteriów, powinno to skutkować bezpośrednio stwierdzeniem nieważności zaskarżonej decyzji ze względu na brak wystarczającego uzasadnienia, albowiem okoliczność, że „nie jest jasne” jakie kryteria zostały użyte jest objęta obowiązkiem uzasadnienia.

- 3) W zakresie dotyczącym polityki w dziedzinie środowiska podniesiono, że Sąd dopuścił się błędu stwierdzając, że kryterium przyznania sformułowane w tak ogólny sposób jest spełnione poprzez zwykłe przedłożenie certyfikatu, co stanowi jedynie jeden ze sposobów przeprowadzenia dowodu. Sąd dopuścił się również błędu nieuwzględniając faktu, że polityka w dziedzinie środowiska może być oceniana jedynie na etapie wyboru.
- 4) Sąd błędnie nie stwierdził, że EEA naruszyła art. 100 ust. 2 rozporządzenia finansowego i art. 149 ust. 2 przepisów wykonawczych nieujawniając pełnego sprawozdania z oceny oferentom, którzy złożyli odpowiedni wniosek celem umożliwienia dokonania oceny powodów odrzucenia ich ofert.
- 5) Ponadto, rozumowanie Sądu, poza tym, że jest błędne, jest również sprzeczne z ogólnym i istniejącym uprzednio obowiązkiem uzasadnienia, a ponadto z traktatem lizbońskim, który nadaje Kartie Praw Podstawowych Unii Europejskiej moc równą traktatom, a w szczególności jej art. 41.
- 6) Wreszcie wnosząca odwołanie podnosi, że zaskarżony wyrok nie tylko nie zawierał wystarczającego uzasadnienia oddalenia indywidualnych zarzutów dotyczących oczywistego błędu w ocenie, lecz również nie przeprowadzono w nim nawet ich osobnego badania.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich, Dz.U. L 248, s. 1

Skarga wniesiona w dniu 27 września 2010 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Greckiej

(Sprawa C-466/10)

(2010/C 317/44)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: M. Patakia i D. Kukovec)

Strona pozwana: Republika Grecka

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie że wykorzystując procedurę negocjacyjną bez uprzedniej publikacji ogłoszenia o zamówieniu na gospodarowanie niebezpiecznymi odpadami medycznymi o charakterze zakaźnym (RMP-CI) przez placówki szpitalne objęte właściwością Dioikisi Ygeionomikis Perifereias Attikis (pierwszej dyrekcji sanitarnej dla regionu Attyka), Republika Grecka uchybiła zobowiązaniom spoczywającym na niej na mocy art. 28 dyrektywy 2004/18/WE ponieważ nie były spełnione przesłanki żadnego z wyjątków przewidzianych w art. 31 tej dyrektywy a w szczególności warunki, o których mowa w art. 31 ust. 1 lit. c) uzasadniające odstępstwo od ogólnej zasady i skorzystanie z wyjątkowej procedury przewidzianej w omawianym artykule;
- obciążenie Republiki Greckiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

- 1) Po otrzymaniu skargi Komisja Europejska przeprowadziła dochodzenie, którego przedmiotem było złożone przez komisję ds. świadczenia usług sanitarnych zaproszenie do uczestnictwa w przetargu odbywającym się według procedury negocjacyjnej bez publikacji ogłoszenia o zamówieniu na gospodarowanie niebezpiecznymi odpadami medycznymi o charakterze zakaźnym (RMP-CI) przez placówki szpitalne objęte właściwością Dioikisi Ygeionomikis Perifereias Attikis.
- 2) Komisja przypomina, że zgodnie z ogólną zasadą wymagane jest ogłoszenie o zamówieniu z jasno określonymi i zrozumiałymi warunkami, podczas gdy procedura negocjacyjna bez uprzedniej publikacji ogłoszenia o zamówieniu jest dopuszczalna jedynie wyjątkowo, w bardzo szczególnych przypadkach określonych w art. 30 i art. 31 dyrektywy 2004/18/WE, które powinny być interpretowane ściśle, zaś ciężar dowodu rzeczywistego istnienia nadzwyczajnych okoliczności spoczywa na osobie powołującej się na omawiane przepisy.
- 3) Ponadto Komisja twierdzi, że z omawianego zaproszenia jasno wynika, że jakkolwiek instytucja zamawiająca powołała się na wyjątkową procedurę przewidzianą w art. 31 ust. 1 lit c) dyrektywy 2004/18/WE to nie dowiodła, iż zostały spełnione przewidziane w tym przepisie warunki uzasadniające skorzystanie z tej procedury.
- 4) Komisja uważa, że instytucja zamawiająca wykorzystując procedurę negocjacyjną bez uprzedniej publikacji ogłoszenia o zamówieniu uchybiła zobowiązaniom spoczywającym na niej na mocy art. 28 dyrektywy, ponieważ nie były spełnione przesłanki żadnego z wyjątków przewidzianych w art. 31 tej dyrektywy a w szczególności przesłanki, o których mowa w art. 31 ust. 1 lit. c) uzasadniające odstępstwo od ogólnej zasady i skorzystanie z wyjątkowej procedury przewidzianej w omawianym artykule.